

[Rosing]

faktisk ligger i det arktiske område. Det er en arktisk miljøstrategi, som vi arbejder på sammen med de andre arktiske områder, Canada og Alaska, og det er baseret på en verdensmiljøstrategi, som er blevet godkendt af FN. Det er efter min mening et meget vigtigt arbejde, og jeg er meget taknemlig for, at det danske Folketing nu også er gået med ind i støtten til dette arbejde, som også er af betydning for Danmark og for det nordiske område.

Som jeg også tidligere har sagt herfra, er det arktiske område geografisk og klimatisk meget væsentligt i det nordlige område, for Skandinavien og i det hele taget for Europa og Nordamerika. Derfor er det et meget stort arbejde, vi gør i Grønland med støtte fra Grønlands hjemmestyre og med støtte fra den canadiske regering. Det er en stor glæde for mig, at også det danske Folketing vil være med til at støtte det. Jeg mener, det grundlæggende er et spørgsmål om udsyn og fremsyn, at man støtter et sådant arbejde, og at man med de meget store miljøproblemer, man taler om, også mere internationalt begynder at snakke om miljøsamarbejde.

I øvrigt vil jeg godt give den tanke videre til Folketinget måske at iværksætte et nordisk miljøstrategiarbejde, et skandinavisk miljøstrategiarbejde, måske også et nordatlantisk miljøstrategiarbejde, sådan at alle disse niches i miljøarbejdet internationalt kan begynde at hænge sammen.

I den forbindelse vil jeg også godt foreslå – uden i øvrigt at ville reklamere – at vi, før vi ser hinanden i fjernsynet i aften under udsendelsen fra finanslovdebatten, ser den udsendelse, der kommer lige før. Det vil give forståelse, tror jeg, for de ting, som jeg taler om her.

Endelig vil jeg sige, at jeg igen vil håbe, at vi får et yderligere ligeværdigt samarbejde i 1988 og i årene fremover.

Steenholdt (Grønland):

For det første er jeg mægtig glad for endnu en gang at høre, at hr. Rosing som repræsentant for det nuværende landsstyre siger, at det måske er ubetænksomt at overtage sundhedsområdet allerede i 1989. Det lyder, som om det skal udskydes efter de anvisninger, vi så mange gange er kommet med; det er jeg meget glad for.

Normalt blander jeg mig ikke i behandlingen af årets finanslovsforslag, i hvert fald ikke her

fra talerstolen. Jeg synes imidlertid, at situationen i Grønland i disse efterårsmåneder har været så broget i samfundsøkonomisk sammenhæng, at jeg føler trang til at sige et par ord i denne omgang.

Lovforslaget om bloktilskud til Grønlands hjemmestyre er blevet behandlet i Tinget på normal måde, og forslaget blev vedtaget nu til morgen; det synes jeg er så dejligt og så glædeligt. Det er muligt, at grupper i det grønlandske samfund har stærke indvendinger. De regerende partier havde i hvert fald lagt op til bevilling af større bloktilskud fra Danmark.

Jeg og mit parti, Atassut, har ikke stærke indvendinger. Det havde da selvfølgelig været dejligt, hvis det havde været muligt at få bevilget væsentligt større bidrag til Grønlands slunkne kasse, men efter min mening levner den økonomiske situation i Danmark vist ikke plads til stigende forbrug. Det må vi konstatere som et faktum, hvis vi ønsker reelt medansvar her i Folketinget.

Det er min opfattelse, at Grønland også denne gang er blevet behandlet fair af den danske befolkning. Det er altså min overbevisning.

Den økonomiske misere i Grønland, som Siumut og Inuit Ataqaqtiit, landsstyret, alene har ansvaret for, og som nok derfor søges bagatelliseret ikke mindst fra partiets stemme i Tinget i en situation, som vi fra partiet Atassut har kritiseret i stærke vendinger, har ikke haft indflydelse ved behandlingen af finanslovsforslaget, ej heller den specielle lov om bloktilskud til Grønlands hjemmestyre.

Det er jeg i princippet tilfreds med og glad for, men hvad jeg er endnu mere glad for, er, at den danske regering på anden måde har bidraget til og vist positiv interesse for de bestræbelser, der er blevet udfoldet for at afhjælpe Grønlands alvorlige økonomiske situation, uden at fratage det grønlandske landsstyre hovedansvaret for miseren. Den holdning fra den danske regering tager jeg som en loyalitetserklæring. Det er da også mit håb, at landsstyret, skal vi sige med tiden, kommer til at vise Danmark lignende loyalitet.

Trods min tilfredshed med tilskuddet har jeg dog et hjertesuk, og det er, at jeg er meget bekymret for, at den frygtede sygdom AIDS for alvor kommer til den grønlandske befolkning. Her i Danmark er der taget forskellige initiativer for at bekæmpe sygdommen eller på utradi-